

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210448
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312210448.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO : 45 535 108, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO : 36 862 711 proti odporcovi J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO : 42 305 675, o zaplatenie 331,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4C/102/2013-33 zo dňa 08. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, ktorým prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o vyslovení nesúlady právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré je vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013, z r u š u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozhodnutím prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o vyslovení nesúlady právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR <.“) vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013 aplikujúc ust. § 109 ods. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“).

Súd konštatoval, že v danom prípade sú dané dôvody na prerušenie konania, pretože v priebehu konania súd zistil, že pred Ústavným súdom Slovenskej republiky je pod spisovou značkou Rvp 8830/2013 vedené konanie o vyslovení nesúlady právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 O. s. p. s Ústavou SR, ktoré konanie bolo začaté na základe návrhu Okresného súdu Brezno v rámci konania prebiehajúceho na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C/204/2012 ako vecne legitimovaného súdu na podanie takéhoto návrhu, ktorým Okresný súd Brezno navrhol, aby Ústavný súd SR vydal nález o nesúlade § 93 ods. 2 O. s. p. s článkom 19 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky. V uvedenom konaní sa jedná o skutkovo a právne obdobný prípad, v ktorom do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu tak, ako v konaní prebiehajúcom na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/102/2013. Vzhľadom na skutočnosť, že dané konanie o vyslovení nesúlady právneho predpisu s Ústavou SR zatiaľ nie je právoplatne skončené (skutočnosť ktorú súd overil preverením spisu 6C/204/2012), pričom v tomto prebiehajúcom konaní sa rieši právna otázka dôležitá aj pre rozhodnutie v prejednávanej veci, súd konanie prerušil.

Proti uzneseniu podal vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým navrhol uvedené uznesenie zrušiť a uložiť povinnosť okresnému súdu vo veci konať a rozhodnúť. Namietal, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. na prerušenie konania, rozhodnutie okresného súdu je predčasné a neopodstatnené. Ak okresný súd dospel k presvedčeniu, že vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu by sa vedľajší účastník mohol oboznámiť s osobnými údajmi odporcu a tým by mohol porušiť

jeho právo na súkromie, bolo povinnosťou okresného súdu pred tým, ako rozhodol o prerušení konania, prijať iné vhodné opatrenia vedúce k zamedzeniu porušovania práva dotknutého účastníka na ochranu súkromia. Podľa názoru odvolateľa iné vhodné opatrenie spočívalo v anonymizovaní osobných údajov odporcu, nakoľko občianske združenie nemá záujem oboznamovať sa s jeho osobnými údajmi. O tomto závere svedčí aj skutočnosť, že vedľajší účastník už v oznámení o vstupe do konania požadoval sprístupniť údaje o konaniach vedených na Okresnom súde Brezno vo vzťahu k odporcovi len v rozsahu oznámenia jeho mena a priezviska (v zmysle zákonnej úpravy zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám), čím by nenarušal právo dotknutého účastníka na súkromie, ani neporušoval zákon, pretože súhlas dotknutej osoby (účastníka konania) nie je v tomto rozsahu na sprístupnenie osobných údajov potrebný (§ 7 ods. 4 písm. d/ zákona č. 428/2002 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám), keďže využitie týchto údajov je určené len pre potrebu vedľajšieho účastníka v poštovom styku s dotknutou osobou, realizovaný prostredníctvom konajúceho súdu. Vedľajší účastník súhlasí s tým, aby mu okresný súd neoznamoval osobné údaje dotknutého účastníka v predmetnom konaní a zaslal mu len anonymizované podania účastníka a aj anonymizované súdne rozhodnutia v danej veci. V opačnom prípade postup súdu spojený s prerušením konania popiera právo spotrebiteľa na súdnu ochranu, pretože obmedzuje možnosť občianskeho združenia zriadeného na ochranu spotrebiteľa aktívne vystupovať na podporu spotrebiteľa.

Rozhodnutie o prerušení konania je nesprávne aj z dôvodu, že predmetom prebiehajúceho konania pred ústavným súdom, nie je otázka významná pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Predmetom súdneho konania na Okresnom súde Brezno vedenom pod sp. zn. 4C/102/2013 je vyriešenie sporu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne hmotné právo vyplývajúce zo záväzkového vzťahu, ktorého sú účastníkmi. Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. upravuje len procesnú možnosť, aby sa popri účastníkovi zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Posúdenie súladnosti ustanovenia § 92 ods. 3 O. s. p. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky teda nijako nemôže podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Ak by Ústavný súd Slovenskej republiky teoreticky vyslovil nesúlad napádaného ustanovenia, táto skutočnosť žiadnym spôsobom nepodmieňuje rozhodnutie okresného súdu o návrhu navrhovateľa. Konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky môže ovplyvniť len právny vzťah medzi odporcom a vedľajším účastníkom na strane odporcu. Predmetom konania na okresnom súde je usporiadanie vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, čo je vzťah odlišný a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ho nemôže dotknúť. Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne Ústavný súd Slovenskej republiky o návrhu Okresného súdu Brezno z 23. 01. 2013 na vyslovenie nesúladu právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky, okresný súd má povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa vo veci. Výrok rozhodnutia v spornej veci sp. zn. 4C/102/2013 nie je determinovaný konaním na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

Vyjadrenie k podanému odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a i/ O. s. p. zrušil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. V istých prípadoch tak musí súd konanie prerušiť, v iných prípadoch buď konanie preruší, alebo urobí iné vhodné opatrenie na bezprieťahové odstránenie vady konania. Procesná teória hovorí o obligatórnom a fakultatívnom prerušení konania. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné, t.j. ide o prípad, keď súd po zvážení charakteru prekážky postupu konania môže konanie prerušiť. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými

procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O. s. p.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Odvolací súd považuje odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné. Odvolací súd sa so záverom prijatým súdom prvého stupňa, pokiaľ prerušil konanie s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., nestotožnil.

V danej veci okresný súd prerušil konanie z dôvodu, že prebieha konanie vedené pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. Rvp 8830/2013 na základe návrhu Okresného súdu Brezno na vyslovenie nesúladu znenia ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Návrh je odôvodnený tým, že zákonné ustanovenie nevyžaduje, aby dotknutý účastník so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na podporu jeho práv súhlasil. V týchto konaniach teda vedľajší účastník koná spravidla bez toho, aby bol aspoň v minimálnom kontakte s účastníkom konania, čím sa vedľajší účastník dostáva k osobným údajom účastníka konania, ktoré zhromažďuje bez súhlasu dotknutého účastníka. Výsledkom tohto konania by malo byť vyriešenie otázky súladu právnych predpisov, ktorých použitie je dôležité v tomto konaní, preto súd mal za to, že je daný dôvod na prerušenie tohto konania s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Predmetom prejednávanej veci je vyriešenie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie určitej peňažnej sumy spolu s príslušenstvom, vyplývajúceho zo zmluvného právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne hmotné právo vyplývajúce zo záväzkového vzťahu. Preto odvolací súd považuje za relevantné tvrdenie odvolateľa v podanom odvolaní, že konanie iniciované Okresným súdom Brezno na Ústavnom súde Slovenskej republiky môže ovplyvniť len právny vzťah medzi odporcom a vedľajším účastníkom konania, posúdenie súladnosti ustanovenia § 92 ods. 3 O. s. p. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky nemôže nijako podmieňovať samotný právny základ daného sporu, teda vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je vo vzťahu k odporcovi dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Rozhodnutie o prerušení konania vo veci sp. zn. 4C/102/2013 nie je podmienené konaním vedeným na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013. Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne ústavný súd o návrhu na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. s Ústavou SR, nebude mať výsledok konania na Ústavnom súde SR priamy vplyv na postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní. O prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní rozhoduje všeobecný súd podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p., teda výlučne len na návrh, nikdy nie z vlastného podnetu. Ak by aj eventuálne Ústavný súd SR návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 8830/2013 vyhovel, strata účinnosti ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. by nemala automaticky za následok stratu procesného postavenia vedľajšieho účastníka určitého subjektu v konaní. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva by v intenciách procesných predpisov musel rozhodnúť všeobecný súd. Rozhodnutie vo veci samej nie je potom podmienené konaním vedeným na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013. Povinnosťou okresného súdu je konať a rozhodnúť vo veci samej.

Odporca má právo byť informovaný o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Okresný súd nedoručil odporcovi oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a nevyzval ho na vyjadrenie, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Ak odporca neuplatní námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka a proti tomu, aby sa vedľajší účastník oboznámil s jeho osobnými údajmi, nie je dôvod brániť účasti vedľajšieho účastníka zriadeného na ochranu práv odporcu - spotrebiteľa v konaní.

V danom prípade odvolací súd nezistil dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. ani v zmysle ďalších zákonných ustanovení. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu s odkazom na § 221 ods. 1 písm. h/ a i/ O. s. p. zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.